DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVI. ZATURDAG den 16den FEBRUARY, 1828. N. 7

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Wedüwe WILLIAM LEE.

In naam des Konings.

WY JOHANNES VAN DEN BOSCH, Generaal Majoor, Ridder der 3de Klasse van de Militaire WillemsOrde, Commissaris Generaal voor de Nederlandsche West-Indische bezittingen.

Allen die deze zullen zien en hooren lezen, salut! doen te weten:

Overwegende dat het Zyner Majesteit goedgunstig heeft behaagd te bepalen, dat eene kapitale som van viermaal honderd duizend guldens in deze kolonie zal worden in omloop gebragt, zoo tot het aanmoedigen en begunstigen van den handel, als tot het vermeerderen van het thans circulerend kapitaal; overwegende dat Zyne Majesteit tot het bereiken van dit doel, bevolen heeft het oprigten eener Bank, welke op de nader te bepalen wyze, de genoemde som van *f* 400,000 in bankbilletten zal in omloop brengen, met dien verstande nogthans, dat de houder van zoodanige bankbilletten dezelve, des verkiezende, zonder de minste korting of oponthoud, tegen gouden of zilveren specien, by de Bank, zal moeten kunnen verwisselen;

Hebben besloten gelyk wy besluiten by deze:

Over het Kapitaal der Bank.

Art. 1.

Het primetief fonds der Bank zal bestaan uit *viermaal honderd duizend Guldens* (*f* 400,000.) aan bankbilletten; boven en behalve de hierna te bepalen som in specie.

Art. 2.

Alle uitgaven der bank, het zy tot het beleenen van koopwaren, vaste goederen, of tot het escompteren van wissels, zullen of in penningen of in bankbilletten geschieden.

Art. 3.

De bankbilletten zullen tegen hunne volle nominale waarde, by alle ryks kantoren en publieke administratien te Curaçao in betaling worden aangenomen voor de verschuldigde belastingen en betalingen van allerlei aard, als mede voor de wissels die door het Koloniaal Gouvernement, op dat van het Moederland worden afgegeven.

Art. 4.

De houders en vertoonders der bankbilletten worden als de wettige bezitters en eigenaars daarvan beschouwd, en de betaling zal mitsdien aan hun niet geweigerd mogen worden. Het zal echter aan de Directie vrystaan, wanneer er verdenking bestaat of wanneer zy daartoe door de houders van vermiste of gestolen bankbilletten schriftelyk is aangezocht, het quitteren en afteekenen van het ter verwisseling aangeboden billet van hem die het geld daarvoor ontvangt te vorderen.

Art. 5.

De bankbilletten zullen dagelyks van 9 tot 12 uren, zon en feestdagen uitgezonderd, by de Directie der Bank, zonder oponthoud of eenige korting, tegen zilveren of andere in deze kolonie wettig gangbaar verklaarde munt of geld specien, verwisseld kunnen worden.

Art. 6.

Tot waarborg van de houders der bankbilletten wordt bepaaldelyk verbonden:

1. Eene som van *tweemaal honderd duizend Guldens* *f* 200,000 in gereede penningen, welke in het reserve fonds der bank gestort zal worden.

2. Alle panden en voorwerpen door de bank beleend.

3. Zoodanig gedeelte uit de inkomsten van de Gouvernements kas op het eiland, als vereischt wordt, om, ten allen tyde, de volle waarde der bankbilletten aan de bezitters te kunnen voldoen, terwyl bovendien die waarde, door den Gouverneur Generaal der West-Indische bezittingen, op authorisatie van Zyne Majesteit den Koning, wordt gegarandeerd.

Art. 7.

Allen die zich zouden mogen verstouten om de actien van de bank, bankbilletten, recepissen, renversalen, onderteekeningen, stempels, zegels, byzonder papier of wat dies meer is natemaken, te vervalschen ofte veranderen, daarvan iets uittewisschen, aftedoen, bytevoegen, of op eenigerlei wyze te altereren, of wel behulpzaam te zyn aan zoodanige contrefactien, vervalschingen, byvoegingen of alteratien, gelyk mede, allen die zoodanige nagemaakte, vervalschte of gealtereerde bankbilletten, recepissen, renversalen en zoo voorts opzettelyk mogten uitgeven, verspreiden of in omloop brengen, zullen, onverminderd hunne verpligting tot vergoeding van alle kosten, schaden en interessen, de straf incurreren, welke op het vervaardigen van valsche munt is gesteld, of zoodanige andere straffen, als by de wet nader zullen worden bepaald.

Art. 8.

Wanneer het ter bevordering van den handel en de welvaart van Curaçao wenschelyk of raadzaam wordt geacht, om het premitief fonds der Bank, in bankbilletten te vergrooten, blyft zulks aan Z. M. den Koning voorbehouden. De vergrooting van dit fonds zal echter geen plaats hebben, zonder dat gelyktydig op nieuw eene som in gereed geld in de Bank gestort of ter dispositie van de Directie gesteld wordt, welke som in evenredigheid der nominale waarde van de vermeerderde bankbilletten, niet geringer zal zyn, dan die voor het eerste fonds bepaald, alles onder gelyken waarborg en guarantie.

Operatien der Bank.

Art. 9.

De operatien der Bank zullen aanvankelyk bestaan in het beleenen der koopmanschappen in zoodanige bewaarplaats of plaatsen als daartoe door de Directie zal of zullen worden aangewezen op te slaan, en verder kunnen worden uitgebreid.

1. Tot het beleenen van vaste onbezwaarde eigendommen, Goud en Zilver van erkenbare waarde.

2. Tot het escompteren van wisselbrieven, mits ten minste voorzien zynde van twee behoorlyke endossementen van als solvabel bekend staande kooplieden of handelshuizen.

3. Tot het ontvangen van gelden van het Gouvernement in rekening Courant en tot het betalen in bankbilletten van assignatien of quitantien door hetzelve op de Bank afgegeven.

Art. 10.

Om de handeldryvende ingezetenen voor de nadeelen te hoeden welke voor hen zouden kunnen ontstaan, by aldien door de Bank, eenige koophandel werd gedreven, als mede om voortekomen alle opkoopingen of monopolien, waartoe de Bank welligt in de gelegenheid zou zyn, wordt by deze uitdrukkelyk vastgesteld, dat de Directie derzelve niet zal vermogen te koopen, inruilen of bekomen, eenige waren, koopmanschappen, of goederen, hoe ook, genaamd; noch eenige effecten of crediten ten laste van den staat van buitenlandsche ongegoedeeden of van byzondere ingezetenen; dat wyders dezelve directie in hare qualiteit niet zal vermogen eenig aandeel te hebben of wel direct of indirect deel te nemen in eenige buiten of binnenlandsche handel, bedryven, compagnieschappen van schepen, assurantien, visscheryen, fabryken, trafyken, landbouw of anderzins, hoe ook genaamd, en eindelyk niet zal mogen bezitten of koopen eenige vaste goederen, zonder uitzondering van welken aard ook.

Art 11.

Kooplieden, inwoners en burgers van Curaçao bekend staande ter goeder naam en faam zullen zich de bestendige beschikking over een bepaald kapitaal by de Bank, onder de navolgende voorwaarden kunnen verzekeren.

a: Dat zy eene som gelykstaande aan een achtste gedeelte van het kapitaal waarover hun de beschikking wordt toegestaan, deponeren in de Bank of wel in plaatse daarvan eene waarde daarvoor verbinden, het zy in vast onbezwaard eigendom, hypotheekbrieven of ongemunt goud of zilver, gelykstaande aan het zesde gedeelte daarvan, en bovendien betalen eene rente a vyf ten honderd 's jaars van het besproken kapitaal, integaan met den dag waarop hun hetzelve is toegestaan.

b: Dat de gedeeltelyke of geheele uitbetaling der som, naar hunne verkiezing zal plaats hebben, by het geven van toereikend onderpand, het zy in vast onbezwaard eigendom, hypotheekbrieven, drooge of natte koopwaren; zullende zy op de drie eerste, twee derde der waarde bekomen en op de laatste, de helft van de waarde, terwyl de effecten en goederen zullen moeten opleveren eenen toereikenden waarborg voor het daarop te schieten kapitaal, de waarde naar billykheid gewaardeerd zynde ten genoege van den Directeur der Bank.

c: Dat de bedoelde effecten en drooge waren niet langer dan voor zes maanden, en de natte waren niet langer dan voor drie maanden tot onderpand zullen kunnen verstrekken, en de daarop geschotene kapitalen moeten worden afgelost, ten ware de Directeuren der Bank daartoe aangezocht, mogten goedvinden de beleening te verlengen, hetwelk echter nimmer zal mogen geschieden, ten zy het blyke dat het geleende kapitaal werkelyk in den handel wordt gebezigd en de daarvoor verbondene objecten eene voldoende zekerheid opleveren, almede ter beslissing van den Directeur der Bank.

d: Dat by een gedeeltelyken uitslag der waren, eene geëvenredigde som, die echter niet minder zal mogen zyn dan van vyftig gulden, door den belanghebbende moet worden afgelost, of wel andere goederen ter gelyke waarde als de uitgeslagene gedeponeerd, onder dezelfde restrictien als hiervoren sub: c: vermeld.

e: Dat elk die op de voorgeschreven wyze een kapitaal besproken heeft, geregtigd is het genot daarvan, elken dag op te zeggen tegen betaling der rente, tot en met den dag toe waarop de opzegging geschiedt, terwyl als dan dadelyk zullen worden gerestitueerd de koopgoederen, het kapitaal, of de hypotheken tot gedeeltelyken waarborg van rente en mogelyke verliezen aan de Bank verstrekt.

Art. 12.

De vaste goederen en hypotheekbrieven by de Bank verbonden, zullen niet mogen bezwaard zyn met Huwelyksche voorwaarden noch legaal judiciair of Conventioneel zyn verbonden.

Art. 13.

Allen, die, overeenkomstig de bepalingen in Art. 11 vervat, het regt van beleening by de Bank verkregen hebben, zullen geene aanspraak hebben op eene grootere som dan door hem besproken is, aan de directie der bank wordt niettemin de vryheid gelaten om dan wanneer zy het voor de aangelegenheden der bank mogt raadzaam achten, aan een of meer deelhebbers eene grootere som dan de besprokene voor te schieten, tegen het deponeren van waren op den voet en de wyze in Art. 11 voorgeschreven.

Art. 14.

De intrest der beleeningen, van welken aard ook, by de bank te doen, wordt aanvankelyk bepaald op vyf ten honderd in het jaar van het voorgeschoten kapitaal.

Art. 15.

Alle beleeningen zullen, ten overstaan van den Secretaris en getuigen by acte gesloten worden. De beleende zal by het passeren dier acte, waarvan hy de kosten moet dragen, zich speciaal aan alle de bepalingen van dit Reglement, hem of zyne goederen betreffende, onderwerpen moeten.

Ingeval van nalatigheid aan de zyde der beleenders om aan de voorwaarden te voldoen, waarop de beleening is toegestaan, zal de Directie der bank tot den publieken verkoop der onderpanden overgaan, ten overstaan van den Vendumeester of van zoodanige andere autoriteit als daartoe op Curaçao bevoegd verklaard zal zyn.

De verkoopingen zullen plaats hebben in zoodanig publiek Locaal, als de Directie zal aanwyzen in de nabyheid of op de plaats zelve, alwaar de goederen zich bevinden, na voorafgaande bekendmaking, vertooning van monsters en die verdere voorzorgen en maatregelen, welke het belang zoo der Bank als der beleenden vordert.

Wanneer de verkoop is afgeloopen zal de Directie der Bank, de goederen kunnen afleveren, zonder dat de voormalige eigenaars er eenige verhindering aan kunnen toebrengen.

Art. 16.

Goederen aan welke bederf mogt worden bespeurd gedurende den tyd waarvoor zy beleend zyn, zullen door andere moeten worden vervangen, of de beleening zal kunnen worden opgezegd en wanneer in dat geval het beleend kapitaal niet wordt gerestitueerd, zullen die goederen worden verkocht op den voet en wyze in dit Reglement bepaald.

Art. 17.

Wanneer de verkochte goederen de som niet hebben opgebragt, waarvoor ze by de bank zyn beleend, zal de Directie het te kort doen verhalen op de verdere bezittingen van den Beleener, voormalige eigenaar dier goederen. De Directie zal ook het regt hebben de verkooping uittestellen tot eene gelegenheid, welke zy in het belang der Bank, gunstiger zal achten.

Art. 18.

De Acten van beleening zullen onderworpen zyn aan het regt van Zegel, hetwelk er bestaat of in het vervolg zal worden ingevoerd: van alle andere thans bestaande of nader opteleggen belasting en het regt van registratie daaronder wel bepaaldelyk begrepen, worden zy vrygesteld gelyk geschiedt by deze,

Art. 19.

Alle actien tegen de Bank te entameren zullen voorloopig en tot dat daaromtrent nadere bepalingen by de wet zullen worden gemaakt, geinstitueerd en gebragt moeten worden voor de Regtbank van koophandel.

Over het bestuur der Bank.

Art. 20.

De Directie der Bank zal worden toevertrouwd aan een Collegie bestaande uit een permanenten President, en twee Leden, aan welke zal worden toegevoegd een vaste Secretaris, benevens het noodig aantal klerken en suppoosten.

Art. 21.

De President en Directeuren oefenen de Directie en administratie uit over alle zaken der Bank op den voet en de wyze by dit Reglement bepaald met in achtneming van 's Ryks wetten. De verplichting welke op den President en de Directeuren rust, de orde en wyze waarop zy hunne werkzaamheden zullen verrigten, worden, by afzonderlyke reglementaire voorschriften geregeld.

Art. 22.

President en Directeuren zyn niet aansprakelyk voor schaden voortgesproten uit daden, handelingen of bedryven door hen in hunne qualiteit verrigt of gedaan, welke niet strydig bevonden worden met dit Reglement. Zy zyn in persoon en goederen niet arrestabel voor Civiele actien en pretensien ten laste der Bank

Art. 23.

President en Directeuren leggen by de aanvaarding hunner posten, den eed op dit Reglement, mitsgaders dien van zuivering en geheimhouding af.

Art. 24.

Na afloop van de sluiting der Bank, ten einde van elk boek jaar, worden de balansen aan den Raad van Policie overgelegd, die dezelve examineert en vervolgens, vergezeld van zyne consideratien, aan den Gouverneur Generaal doet toekomen; deze balansen akkoord bevonden en goedgekeurd hebbende, worden President en Directeuren wegens hunne gehoudene administratie gequitteerd en gedechargeerd.

Art. 25.

De stipste geheimhouding omtrent alle zaken de bank of particuliere ingezetenen betreffende, en meer byzonder omtrent de escomptes en beleeningen, wordt by dezen aan den President, de Directeuren, den Secretaris, mitsgaders aan de verdere onderhoorigen der bank ten sterkste geordonneert en aanbevolen, ieder voor zoo veel hem aangaat.

Art. 26.

Aan alle geconstitueerde autoriteiten van Curaçao, zoo civile als militaire, wordt eindelyk de bescherming en beveiliging der Bank, gelyk mede hare handhaving by de voorregten en voordeelen by dit Reglement bepaald, ten duurste aanbevolen.

Gedaan te Curaçao den 6den February 1828.

DeCommissaris-Generaal van Z.M. voor de W. I. bezittingen,

J. VAN DEN BOSCH.

Fiscaal's Kantoor, den 15den February 1828.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden, voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden van 16 Oncen voor 15 Centen; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by Publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,

WM. HK. GORSIRA, Eerste Klerk.

DE ondergeteekende *GOUVERNEMENTS EN BEEDIGD INTERPRETEUR EN TRANSLATEUR EN PROCUREUR* alhier, adverteert mits dezen aan zyne Vrienden en het Publiek, dat hy van woonplaats veranderd en thans woonachtig is op Pietermaay, in het Huis toebehoorende aan den Heer A. De Gorter, alwaar hy in zyne publieke betrekkingen na Bureau's uren aan het Publiek ten dienste zal staan.

M. RICARDO.

Den 15den February 1828.

AAN de liefhebbers wordt hierby bekend gemaakt, dat er onlangs alhier uit Frankryk is ontvangen geworden een assortement versch Moeskruiden en Bloemen Zaad, welke te koop is by den Heer GONTHIER.

Den 1sten February 1828.

Lyst der aangebragte en onafgehaalde brieven.

E S Levy	A Kraanwinkel
Petra Segui	J J Cortis
José Lavastida	Isidro Soto
J J Pool	J Isberta Naar
A Fernandis	R Hoheb
Carlota Giribaldi	Palmi Gouche

Curaçao den 15den February 1828.

A. HELLMUND,

Belast met de Post directie.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste:

INGEKLAARD—FEBRUARY.

8. golet Twee Broeders, Lampen, Coro
brik Sea Gull, Berton, Puerto Cabello
11. golet Minerva, Leon, Carthagena
13. —— Amable Manuela, Nubaes, Coro
14. —— Happy go Lucky, Brockee, St. Thomas

UITGEKLAARD—FEBRUARY.

11. bark Maria Manuela, Fernandez,
12. golet Del Carmen, Jacobs,
—— Generaal Majoor van den Bosch, La Roche,
—— Dos Amigos, Berque,
13. —— Activa, Balls,
14. brik Sea Gull, Berton,

Op Dingsdag des middags, is Z. M. Brik de Panter, gekommandeerd door den kapitein luitenant Buys, van Bonaire terug gekeerd; aan boord hebbende Z. E. den Generaal Majoor J. van den Bosch.

Gisteren des middag is een gedeelte van het eskader van den Schoutbynacht Angel La Borde, bestaande uit het linie schip Guerrero, het fregat Yberia en de brik Herkules, binnen deze haven aangekomen. Het linie schip gekommandeerd door kapitein Manuel de Cañas, is een 74tiger en voert de Schoutbynachts vlag. Het fregat een 44tiger gekommandeerd door kapitein José Maria Cleason; en de brik van 22 stukken geschut, gekommandeerd door den kapitein luitenant Antonio Valero. Het vlag schip heeft ten anker komende een saluut gedaan, hetwelk behoorlyk van het fort Amsterdam is beantwoord geworden.

Wy vernemen dat dit eskader van voor Puerto Cabello komt, alwaar het drie pryzen gemaakt heeft. Men voegt hierby, dat er nog een linie schip van 84 stukken geschut en een zwaar fregat van 60 stukken alhier te verwachten is.

UITTREKSEL UIT EL CONSTITUCIONAL DE BOGOTA VAN DEN 22 Nov. 1827.

Op den 16den laatstleden omtrent kwart over 6 ure des avonds werd deze stad door eene verschrikkelyke aardbeving bezocht. De torens van de hoofdkerk, byna al de kerkgebouwen, het paleis en andere publieke gebouwen stortten neder door de hevigheid der schok, en vele andere private woonhuizen werden mede in eenen puinhoop veranderd. Naauwelyks bleef er een huis over hetwelk niet beschadigd werd; en een aantal zyn onbewoonbaar geworden. Met leedwezen moeten my melden dat deze ellende verzwaard is geworden met het verlies van menschelyke levens.

Wy kunnen niet naauwkeurig zeggen hoe veel menschen het leven er by verloren hebben. Wy vernemen dat op den volgenden dag er vyftien zyn begraven geworden. Verscheidene anderen zyn gewond en niet weinig werden op denzelfden avond uit de puinhoopen opgedolven,

Misschien was de schok niet zoo hevig als die welke deze stad op den 17den Juny van laatstleden jaar ondervonden had; maar deze was meer verwoestend, door derzelver langen duur, welke was ten minste drie kwart van een minuut; en de zwakke toestand der gebouwen ten gevolge der vorige schokken van aardbeving. Deze stad heeft zoo zwaar geleden, dat er langen tyd zal verloopen zyn vóór dat zy de geledene schade zal kunnen herstellen; en de schrik waarmede de inwoners derzelve, wegens de voortdurende natuur omwentelingen, bevangen zyn, zal niet schielyk te boven gekomen worden.

Het is niet mogelyk te berekenen, hoe veel aan eigendommen verloren is; eenigen schatten het op omtrent zes millioenen pattienjes.

UITTREKSELS UIT LONDENSCHE NIEUWSPAPIEREN.

LONDEN, Nov. 23.

Amsterdam, Oct. 27.—Ik heb U gemeld dat het Nederlandsche gouvernement de geestelyken van alle klassen bezoldigt. Deze verzorging schoon niet mildelyk is echter in allen geval genoegzaam, In de dorpen is de betaling van elk der geestelyken in het algemeen, omtrent ƒ700, waarby hunne congregatie gewonelyk de helft zoo veel voegt. In de steden der tweede orde is de algemeene salaris omtrent ƒ1,800. In de hoofdstad ontvangen zy ƒ2,500. Schoon de Protestantsche secten gerangschikt zyn onder verschillende benamingen, zoo zoude het moeyelyk zyn om de scheid linien welke hen van elkanderen afzonderen, te bepalen. Van ouds echter, verschenen er eenige kenteekens van onregtzinnigheid, en een geestelyke, met name P. W. Brouwer, heeft een werk uitgegeven, waarvan de titel is *de Bybelleer aangaande den persoon van Jezus Christus*, waarby hy tevens een aanhangsel gevoegd heeft, welke hy noemt eene *nadere verklaring*. Hy heeft tot nog toe geen aanhangers gehad noch heeft het gouvernement eenig notitie van zyn werk genomen; maar het is niet zoo gesteld met een Roomsch Katolyk priester die Luther gelasterd heeft. De koning is verkeerd aangeraden geworden om hem voor het geregtshof te doen dagvaar-

den en te laten straffen. Een ander werk door M. Moisnaar getiteld *Adres aan alle myne Hervormde geloofsgenooten*, heeft het misnoegen van den koning verwekt.—Het is geschreven op eenen toon welke niet aangenaam was aan den monarch, die last gaf om een berigt integeven alvorens er een proces tegen den schryver zou gemaakt worden. 'sKonings handelwyze verschrikte den schryver, die een' brief aan den koning schreef, betuigende zyn diep leedwezen over het misnoegen van den koning. Dien ten gevolge zyn alle geregtelyke vervolgingen tegen hem gestaakt en een koninglyk besluit afgevaardigd geworden, behelzende dat, "nademaal de schryver in eenen brief aan den koning, zyn *innig smartgevoel* betuigd had over des konings misnoegen en dat hy met *leedwezen* het kwaad, hetwelk hy gedaan heeft, inziet en belooft nimmermeer te doen, zoo wordt hy vergeven." Het is werkelyk jammer te zien dat zoo een gevoelig en welgezind monarch zich tot zulke kleinigheden afgeeft. Er zyn kampvechters genoeg voor zulke twisten. Hoe voorzigtig en wys zoude het zyn van eenen vorst om dezelven te aanschouwen, er over te lagchen en ongemerkt voorby te laten gaan; maar om deel er in te nemen! Het verbittert de overwinnaars door hen van hunne eere krans te berooven, en de overwonnenen door de smart van hun nederlaag te verdubbelen.

Het is ongetwyfeld, de pligt van elk wys gouvernement om deszelfs zorgen uittestrekken tot alles wat deszelfs bescherming vereischt; maar er is geen misslag zoo schadelyk aan de nationale belangen, dan te gelooven dat gouvernementen goede bestuurders van financie, handel of landbouw zyn. In Holland was de Maatschappy van weldadigheid eene individuele onderneming. Aan dezelve behoort de kolonie Frederiks Oord. Zy is nu byna eene gouvernements speculatie geworden, aan het hoofd van dewelke is Prins Frederik gesteld; terwyl Generaal van den Bosch, gouverneur van dezelve is. Ongetwyfeld geeft elk establissement van deze soort welke door de handen van den koning gaat, hem een meerder aandeel aan eene volstrekte opperheerschappy." Maar de uitkomst is een aandeel van verlies aan de natie; en schoon het gouvernement een groot phalanx van aanhangers schept door hen voor hunne aankleving te belonen; zoo moet het echter niet vergeten dat zware belastingen op licht en vuur en bovenal, de veel opbrengende doch meest schadelyke brood belasting, welke betaald wordt op alle koorn hetwelk gemalen wordt, veel ontevredenheid en klagte verwekt, welke het gouvernement niet wel doet te verwekken.

Niettegenstaande de dwalingen waarin de koning vervalt door zyne bekommering om argus oogen en de armen van Briareus te gebruiken, zoo is het onmogelyk hem voor zyne deugden niet te achten en te eeren.—Misschien heeft nimmer zoo een gemeenzaam monarch bestaan; eens in de week mag de geringste zyner onderdanen hem genaken, die vryelyk zyne bezwaren aan hem mag overleggen, of eenig plan tot welzyn van het algemeen mag opgeven. De heilzaamste invloed wordt dus geoefend over al de "trotscheid der beambten" en de betrekking van vaderschap tot al zyn volk wordt behouden in buitengewone sterkte met opoffering van een weinig tyds en van die dwaze en valsche hoogmoed, welke den naam van *waardigheid* aanneemt. Van des konings zonen is de oudste eenigzins verkwistend en los, de tweede is een stil, werkzaam en spaarzaam mensch.—Hy is minister van oorlog; een vreemde post voor eene konings zoon, onder eene beperkte alleenheersching; in zyn departement zoo wel als in alle anderen is de koning alles in alles; en de ministers zyn maar aanteekenaars en afkondigers der mening en wil van hunnen meester.

NOVEMBER 24.

Ancona, Nov. 4.—Het fregat Darmouth, hetwelk alhier op den 2den is aangekomen, heeft in ons Hospitaal 37 gekwetsten gezonden, waarvan reeds twee gestorven zyn. Men verhaalt dat, zoo dra dat de eskaders der geallieerden met schieten begonnen hadden, de Turken al de Grieksche matroozen, welke zy aanboord van hunne schepen hadden, ombragten.

De Turksche batteryen op het eiland Spacteria, zyn door de Russen tot zwygen gebragt en ingenomen.—Men zegt dat de Secretaris van den Turkschen Admiraal, die krygsgevangen is gemaakt geworden, verklaard heeft dat de Admiraal gewenscht en gezocht had in een gevecht te geraken, aangezien hy bevelen van Konstantinopolen ontvangen had, om by de eerste gunstige gelegenheid de schepen der geallieerde mogendheden door behulp van zyne brandschepen te vernielen.

Van de Donau.—*Nov.* 12.—Ingevolge brieven uit Weenen, was de acceptatie van alle wisselbrieven getrokken van Konstantinopolen, terstond na den ontvangst der gewigtige tyding van Trieste, opgeschort tot dat men zal vernomen hebben, welke maatregels er zouden genomen worden tegen de Grieken en de Franken in de Turksche hoofdstad. De depechen welke gezonden worden van Weenen naar Trieste, Fiume, Venetien en Ragusa, alsmede die, gezonden door een' kourier aan den Gouverneur op de Turksche grenzen, zyn gelyk men verneemt zeer gewigtig.

DECEMBER 4.

Madrid, Nov. 19.—De onderhandelingen ter ontruiming van Barcelona zyn op eene zeer byzondere manier toegegaan. Beide gouvernementen hebben zich bepaald om over niets anders te spreken dan alleen van het primitive traktaat, waarby bepaald wordt dat Frankryk zyne troepen mag terug trekken, wanneer hy zulks mogt verkiezen, en Spanje dezelven mag laten vertrekken, wanneer het derzelver diensten niet meer mogt noodig hebben; maar aangezien de gansche wereld weet, dat alvorens de ontruiming heeft plaats gehad, er verscheidene gewigtige punten te regelen waren, waarvan geen gewag in de notas van St. Priest noch in de antwoorden van den Heer Calomarde is gemaakt geworden, zoo besluiten wy, dat elk der beide gouvernementen geheel voldaan is: het eene om zyne troepen terug te trekken en het andere, om dezelve van den hals te hebben.

Zoodra men overeen gekomen was, om Catalonie te ontruimen, had men dadelyk den Britschen ambassadeur te kennen gegeven dat daar Frankryk zyne troepen uit Spanje, terug trekt, Engeland ook zyne troepen uit Portugal moest terug trekken, ten minste een gedeelte van dezelve. Het blykt niet dat Engeland hierop eenig antwoord gegeven heeft; maar wy zyn verzekerd geworden, dat de Charge d'affaires alhier aan eenige der leden van het diplomatieke ligchaam te kennen gegeven heeft, dat hy niet gelooft dat zyn gouvernement deze zaak, thans op eene stellige wyze zal behandelen, maar dat hetzelve wachten zal tot de aankomst van den infant Don Miguel in Portugal, wanneer Engeland deszelfs gedrag zal regelen, naar dat van dezen Prins.

De ambtenaren te Madrid, die niet gezuiverd zyn dan in de tweede instantie, beginnen van hunne posten afgezet te worden. Verscheidenen van hen zyn reeds van hier weg gezonden geworden, zoo mede vele andere aanzienlyke personen die geene bedieningen hadden. Onder deze bevindt zich Generaal Ramirez, dien de Koning door deszelfs souverein gezag gepurifieerd had.—Deze officier is in ballingschap naar Valadolid gezonden geworden, niettegenstaande de smekingen van zyne moeder en van zynen broeder die honerair kapellaan by den koning is.

Eene andere lyst, in de vorm van een besluit is van Valencia gekomen, bevattende de namen van een groot getal personen, die gearresteerd of gebannen moesten worden. De gevangenen te Soria, zullen naar Valadolid gezonden worden om aldaar door het koninglyke geregts hof te worden te regt gesteld. Verscheidene andere personen, welke te Aquilon de Campo waren gearresteerd, zyn naar diezelfde plaats en voor hetzelfde oogmerk gezonden geworden.

Arresten en proscriptien vinden alle oogenblikken plaats, maar hetgeen de Apostolieken verontrust, is de kwade trouw van ons gouvernement jegens de officieren die zich te Tarragona onder de bescherming der amnestie overgegeven hebben. Een groot getal hunner zyn gearresteerd en naar Porto Rico of Ceuta gezonden geworden.

Parys, Nov. 30.—Er is iets vreemds in de schielyke ontruiming van Barcelona, door de Fransche troepen, want schoon men voorwendt dat zulks uit een beginsel van achting voor Ferdinand op zyn bezoek geschied is, zoo twyfelt men geenzins of er bestaan andere redenen hiertoe; en inderdaad toen zulks plaats had, wist men nog niet stellig dat het bezoek zou gegeven worden.—Men weet voorzeker dat er onlangs schikkingen zouden gemaakt geworden zyn, voor een verder verblyf van omtrent zes maanden, maar dat er twisten waren ontstaan over levensmiddelen en andere noodwendigheden. De bevelhebbers zeiden, dat geen enkel man uit de stad zou gaan, voor dat er eenige schadeloosstelling van de onkosten zoude gegeven worden. Misschien begint het Fransche gouvernement moede te worden met het gedrag van den onbevlekten Bourbon van Spanje en der handgrepen van zyne Priesters. Wat zal men moeten denken van menschen die eerbied voor den Godsdienst belyden, die eene plegtige belofte van vergiffenis aan menschen doen, onder voorwaarde dat zy hunne wapenen zullen nederleggen, en wanneer deze arme ongelukkigen hierin toestemmen, bevelen geven om hen dood te schieten. Dit heeft onlangs met de rebellen van Catalonie plaats gehad.

GRIEKENLAND.

Verdere byzonderheden wegens het gevecht te Navarino.

Corfu, den 15den October 1827.

Gy zult ongetwyfeld gehoord hebben dat de Egyptische vloot troepen van Alexandria naar de Morea over gevoerd heeft, om Ibrahim Pacha instaat te stellen dat gansche land ten onder te brengen en te verwoesten; en dat de gecombineerde vloten van Engeland en Frankryk (de Russische vloot was nog niet aangekomen) alle noodzakelyke maatregels genomen hebben, om de krygsverrigtingen der Turken te beletten; gevolgelyk werd er een wapenstilstand gesloten, waarby bepaald werd, dat de Turksche vaartuigen uit Navarino niet zullen mogen vertrekken, tot dat des Sultans antwoord op het traktaat van bemiddeling zal ontvangen zyn. Hierop bleven twee vaartuigen een Engelsch en een Fransch vaartuig, om de haven van Navarino te bewaken en te zien dat de wapenstilstand ongeschonden gehouden wierd; en de Fransche en de Engelsche admiraals, met derzelver eskaders, gingen weg, de eerste naar Poros en de andere naar Zante.

Op den 1sten van deze maand echter vertrok de Turksche vloot naar de golf van Corinthe, weinig achtende den wapenstilstand en de twee oorlogsvaartuigen der geallieerde mogendheden, vóór Navarino. Zoo dra de Britsche admiraal berigt ontvangen had wegens de schending der overeenkomst aan de zyde van de Turken, heeft hy onverwyld het fregat Talbot en de brik Zebra afgevaardigd met last om de Turksche vloot het binnen komen in de golf van Patras, het geen zy voornemens was te doen, te beletten.

Op den 3den zeer vroeg in den morgen zag men de Turksche vloot tusschen de Morea en Zante voorby zeilen. Toen zond de Engelsche admiraal het fregat Darmouth uit om den Turkschen bevelhebber te kennen te geven dat hy hem verbieden zou, de golf van Patras binnen te loopen; maar op zyn antwoord, dat hy stellige orders had zulks te doen, werd hem geboodschapt, dat hy met geweld zoude tegen gehouden worden.—Deze volharding van den Engelschen admiraal bewoog de Turken hunnen koers te veranderen. Zeer vroeg in den volgenden morgen echter bespeurde men eene andere afdeeling van de Turksche vloot, bestaande uit 3 vier en zeventigers, 7 zware fregatten en een aantal korvetten en brikken, tusschen Cephalonia en Zante voorby zeilen. Dit eskader waaronder het Turksche vlagschip was, waarop Ibrahim Pacha zich gescheept had, vereenigde zich met de andere vaartuigen en nam den weg naar het zuiden tusschen Zante en de Morea; en de Engelsche admiraal ziende hebbende dat de Turksche vaartuigen pogingen deden om de golf van Patras binnen te zeilen, niettegenstaande alle vertoogingen en tegenkantingen, begon op die vaartuigen der Turken welke de voorste waren en hardnekkig schenen te zyn om de golf binnen te loopen te schieten. Door dit krachtdadig middel werden zy genoodzaakt terug te keren; en niet alleen hun binnen loopen maar zelfs hunne gemeenschap met die golf werd belet.

Men zegt dat Ibrahim Pacha na dit geval, eene byeenkomst met den Engelschen admiraal verzocht had, die geantwoord zoude hebben dat hy nimmer met een eerloos man wilde handelen.

Op den 6den werd de Turksche vloot gezien, stevende naar het zuiden van Zante, op hare reis naar Navarino, bestaande uit 53 vaartuigen, zoo wel linie schepen, fregatten en korvetten.

De Russische vloot zeilde in het laatst van de week voorby Zante op haren weg naar Navarino; en op den 14den dezer zoude een krygsraad gehouden worden, door de Engelsche, Fransche en Russische admiraals.

Generaal Church heeft een bulletin uitgegeven gedagteekend den 4den dezer, waarin hy meldt dat het de twee stoombooten te zamen met drie of vier kannonneerbooten gelukt was zes Turksche vaartuigen in de golf van Corinthe te verbranden. Het blykt nu dat na de verbreking des wapenstilstands aan de zyde van de Turken, de gecombineerde vloten aan de Grieken toelaten oorlog te voeren tegen de Turken; maar deze niet, tegen de eersten. De Grieken hebben twee uitrustingen gedaan, eene naar Eubœa en de andere naar Chios; deze onder het bevel van Grivotis, de eerste onder dat van Fabvier.

De Chioten hebben zich verbonden om alle onkosten welke mogten gedaan worden ter herovering van hun eiland, te betalen; ten gevolge van deze verbintenis heeft het Grieksche gouvernement vyftien vaartuigen en vier duizend man daartoe bestemd.

Het doet my veel genoegen te kunnen berigten dat de Grieken thans eendragtiglyk handelen; en wy hopen dikwyls gunstige berigten ten opzigte der aangelegenheden van Griekenland te zullen hooren.

Corfu, Oct. 23.—Een Oostenryksche oorlogs brik kwam gisteren alhier aan; hebbende de wateren van Navarino in den morgen van eergisteren verlaten. Zy brengt de tyding dat de eskaders der geallieerde mogendheden met geweld de Turksche vloot welke Patras zoude gaan versterken genoodzaakt had, naar Navarino terug te keren, en zich vóór die haven ophouden ten einde de Ottomanische vaartuigen het uitzeilen te beletten. Op laatstleden Zaturdag in den morgen, bespeurden de geallieerden twee Turksche vaartuigen, eene korvet en eene schoener uit Navarino zeilen; en hen gepraaid hebbende vernamen zy by de Turken, dat kapitein Pacha een Firman van den Sultan had ontvangen, waarin hy gelast wordt, om het koste wat het wil, Patras te gaan versterken, in weerwil der bedreigingen van de admiraals der drie Verbondene Mogendheden. Weldra werd er eene Engelsche brik afgezonden naar den ingang der haven van Navarino, welke zoodra zy in den mond dier haven kwam, eene sein maakte waarop de gansche gecombineerde vloten derwaarts stevenden. Zy wierpen ankers vóór den ingang en begonnen eene verschrikkelyke kannonade tegen de Turksche vloot. Het vlag schip van den kapitein Pacha en twee andere oorlogs vaartuigen vuurden op de Europesche vaartuigen; maar zeer weinig van de anderen hebben blyven schieten, het tegendeel, de Turken waren zoo beangstigd dat zy hunne kabels gekapt hebben en de schepen op de wal laten dryven; en anderen hebben zelven den brand in hunne schepen gestoken. De gansche Turksche vloot was weldra in volle vlam; en de manschappen zagen weinig om naar de schepen, doch zochten zich zelven te redden. Het geschreeuw der manschappen, het vuur en de uitbarstingen der schepen hadden eene indruk wekkende en verschrikkelyke uitwerking.

Een ander vaartuig, hetwelk op laatstleden Zondag van Zante vertrokken was, vermeldt dat er eene boot aldaar was aangekomen, met 6 aan kluisters geklonkene Grieken, die uit de handen van hunne onderdrukkers ontkomen zyn. Deze verhalen dat de Ottomanische vloot op Zondag nog in volle vlam stond; en dat twee Russische linie schepen in het gevecht zyn vernield geworden; maar dit berigt is nog niet zeker, doch dit is zeker dat de Turksche vloot bestaande uit 107 vaartuigen geheel is vernield. Deze vloot had 800 stukken geschut meer dan de geallieerde vloten, behalve de batteryen aan de wal.

FROM ENGLISH PAPERS.

LONDON, Nov. 24.

REFLECTIONS ON THE LATE OCCURRENCES IN THE EAST.

The political events are the expression of the systems adopted by the individuals who are at the head of public affairs. In order to discover their springs, a deep, searching, and impartial inquiry is requisite. The late occurrences in the East are of such a nature as to require particular attention; we shall therefore endeavour to fathom their nature, causes, and effects.

For the last six years Europe has made great efforts to avoid a war with Turkey, and even a reconciliation between Russia and Turkey had been brought about, when suddenly an English admiral, under pretence of interposing in favour of a nation respecting whom his government had, up to the present moment, displayed the greatest indifference, does suddenly, without previous declaration of war, and after an armistice, attack and destroy the naval forces of Turkey. What can we reasonably infer from so severe and unexpected proceeding? That the late events in the East have been prepared and accomplished by the policy of England—that she alone will derive advantage from them—that of the two Powers who assisted her, Russia, perhaps, may gain some portion of a province; but that France will for a certainty derive no benefit from her co-operation, but that, on the contrary, she will risk to compromise her commercial intercourse with Egypt. For the purpose of supporting this assertion by facts, we must enter into some developement.

During the life-time of the Emperor Alexander, the affairs of the East remained stationary. The pacific character of that Prince would not allow him to settle his differences with Turkey, because a rigid discussion of the existing grievances would infallibly have disturbed the peace of the world. On the one hand, he would not reconcile himself with the Porte without obtaining from her the concessions he had originally exacted, and a refusal of which would have compromised the dignity of his Crown; on the other hand, he dared not break with the Ottoman Power, because he knew perfectly well that such a rupture would have given dissatisfaction to the Cabinets of Europe, who, in that case, would have thrown obstacles in his way.

But scarcely was the grave closed upon him, when, notwithstanding the disturbances which had broken out in Russia, when, on the Emperor Nicholas, ascending the throne, Wellington attempted quickly at Petersburg, and Stratford Canning at Constantinople, to reconcile Russia with the Porte, they shackled the former power by the treaty of Ackermann, and made her renounce the great advantages which she might have derived from her own strength and resources, as well as from the state of exhaustion of Turkey.

Humanity, however did not gain any thing by this political transaction, Christian blood continued to flow in Greece, but the sufferings of Greece made little impression on the British Cabinet. It had attained its object, which consisted in disarming the arm of Russia, ever raised against the Porte, and in enabling the latter to defend herself against her powerful neighbour. Every thing shows that England came to the assistance of the Sultan, in order to rid him of the Janissaries, who formed an obstacle to the growth of the military power of the Turks. After the regeneration of the Ottoman empire was once completed, England became easy on that score, and turned her eyes on the Mediterranean. The Egyptian squadrons which ruled in that quarter, gave her umbrage. Her jealousy with respect to Egypt being, moreover, excited for a length of time on account of the preference which the Pacha had manifested for the French to the prejudice of the English, when Mehemet Ali could never forgive for their attack upon Alexandria in 1806.

It may be easily conceived that the Greeks, after being definitively abandoned by the Russians, must have been disposed to throw themselves into the arms of the first power that offered to extricate them from the danger into which their struggle with the Turks had precipitated them.—Such a situation could not escape a policy so penetrating and so eager of dominion as the policy of England. To destroy the combined fleet of the Turks and Egyptians—to compromise the commercial interests of France in every part of the Levant—to effect the moral conquests of the Morea, and to form it into a species of colony under the protection of England—these were the triple advantages which Great Britain conquered at a single blow, by the treaty of the 6th of July, and its consequences.

We cannot sufficiently dwell on the adroitness which England displayed in preparing and carrying into effect the objects she meditated. In the first place, however, Admiral Codrington took special care not to oppose the departure of the Egyptian squadron; on the contrary, he left them perfectly at liberty to join the Turkish ships that happened to be in the port of Navarino. After their junction was effected, the English Admiral had further the address of prevailing on the French and Russian squadrons to assist him in completing the destruction of that fleet. There was, no doubt, much skill in thus availing himself of his rivals for the purpose of annihilating, in its cradle, a maritime power which commenced to give uneasiness to a power so jealous as England; but it is likewise remarkable, that both the French and the Russians should consent to spill their blood profusely, to second the English in such an enterprise. In the same proportion as Turkey was a conterpoise to Russia, on account of her military power, would her Navy have been obstacles to the encroachments of England in the Mediterranean, where the latter is already so powerful.—But Great Britain, who raises embankments to stop the growth of other Powers, overturns all those which might counteract her own projects of invasion. Besides, she must be well satisfied of the passive endurance of the European Cabinets before she undertook what she accomplished without difficulty.

Up to this time we clearly perceive the object of the British Cabinet had in view, when drawing up the Treaty of the 6th of July; but we cannot yet encompass the advantage which France and Russia will derive from this treaty, and above all, from the battle of Navarino. Its known effects, as far as France is concerned, appear from the telegraphic despatch transmitted from France to Marseilles, for the purpose of suspending the commercial operations in the Levant and on the coast of Barbary. France expects with anxiety intelligence from the East, to learn the measures that may have been taken with respect to the French subjects established at Smyrna, Alexandria, and Constantinople.

To compensate all these disadvantages, we have the eulogies bestowed by Admiral Codrington and the English newspapers on the undeniable courage of our gallant seamen, and on the skill of our officers.

These are for the present the consequences of the bloody engagement of Navarino, an engagement which has been compared to the Battle of Lepanto, but which may with more propriety be assimilated to the burning of Copenhagen. It remains in the mean time for us to examine these consequences in their two-fold relation to the independence of the Greeks, and to the integrity of the territory of the Turkish empire.

The first of these effects, the independence of Greece, acquires from the defeat of the Turks a greater degree of probability, unless the question becomes more complicated in consequence of unforeseen events that may be brought about by the crisis in which the affairs of the East are now involved.

With respect to the preservation of the Turkish empire as an European Power, notwithstanding the violence of the blow that has been inflicted upon it, it may be affirmed that Europe has not been changed in her disposition towards that Power. The Note presented to the Reis Effendi on the 1st of September last confirms this. That note assured the Porte, that at all events she might rely upon the friendly dispositions of the Powers with respect to herself. Admiral Codrington sent, immediately after the naval action, a Turkish Officer, who had fallen into his hands, to announce to Ibrahim Pacha and to the other Turkish Commanders, that they ought to forget the past—that the Powers of Europe considered the Grand Seignor as their friend. The protracted stay of the Ambassadors at Constantinople—their tone of security, whilst the European Admirals burnt the Turco-Egyptian fleet—prove that the Cabinets of Europe are still unanimously agreed upon the preservation of the Turkish empire.

However, nothing can be affirmed in this respect. Supposing even that the Grand Seignior were perfectly resigned to the late events, and in fullest submission to the will of the Christian Powers, it is clear that, unless each of the Powers subscribing to the Treaty of the 6th of July be absolutely disinterested, more or less weighty differences may arise. The occupation, for instance, of one single port by England, might determine Russia to pass the Pruth, and might thus occasion a more or less considerable dismemberment. At all events, France will not profit by such dismemberment; for she will think herself well off if her commercial intercourse with Egypt and other parts of the Levant be not thereby injured.

DECEMBER 4.

We understand that despatches have been received by our Government from Constantinople to the 10th of November. An embargo had been laid upon all descriptions of property belonging to the subjects of the three Allied Powers; but the Ministers had not then left Constantinople. We have reason to believe that the above may be relied upon, although an Evening Paper, formerly in the confidence of Ministers, positively asserts that Government have not received despatches later than the 6th of November. Though the Ambassadors had not left at the time abovementioned, yet it is generally believed that they did leave between the 11th and 13th of November.

Frankfort, Nov. 27.—We fear that the present state of things at Constantinople may, in the end, lead to hostilities, and that Austria may be thereby obliged to assemble a large army. This has caused the prices of corn to rise in this neighbourhood, and also in Saxony and Wurtumberg.

Brazilian War.—The following is an estimate of the maritime losses suffered by the Brazilians, since the commencement of their war with the La Platans:—Brazil has lost 31 vessels of war, and 233 merchantmen, without counting the prizes made by the privateers armed in the United States. The Republic has lost 3 vessels of war, 3 gun-boats, 1 privateer, and 3 or 4 sloops laden with wood,

Extract of a letter from a Gentlemen, in George-town (Miss.) to the Editors of the *Commercial Advertiser*, dated Sept 21, 1827:—"You desire to know the state of feeling in this State relative to the Presidential question, and it is with pleasure that I inform you that Mr. Adams is doubtless gaining friends very fast here. Although there has hitherto been a majority in this State for Jackson, yet the supporters of Mr. Adams have ever been respectable for their numbers, firmness and wealth, and embodying three-fourths of the talents and abilities of the State, on his side. On the other hand, the friends of Gen. Jackson are those who followed his fortunes in the war with the Greeks and at New Orleans, and becoming dazzled with military fame for a time made him the "god of their idolatry." Time and reflection, with the unexceptionable course pursued by the administration, are rapidly dissipating that meretricious halo which encircled the brows of the Orleans hero, and they begin to view him as he really is, a daring military leader, but without the talents requisite to guide the helm of government. Besides, he is indirectly, if not directly, identified in the systematic persecution which is carrying on against Mr. Clay, and through him against Mr. Adams. The correspondence which has taken place on that subject, has had a great effect in opening the eyes of the people relative to the ambitious views and unwarranted conduct of Mr. J———."